

Landbrugere i andre politiske Lejre, og jeg har gjort den personlige Erfaring, at i Arbejderkredse møder man ogsaa en levende og stigende Forstaaelse af Toldpolitikken, saa jeg ikke tror, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard skal fastholde sine Betragtninger og stole for meget paa deres Rigtighed. Naar imidlertid det ærede Medlem mente at kunne udtale med den Bedømmelse, som ikke er noget nyt for ham, at vort Forslag kun er en tom Demonstration, vil jeg sige, at hvis det kun bliver en tom Demonstration, falder Ansvarret derfor ikke paa os, men paa andre.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard satte sig endelig som Opgave at bortforklare de Oplysninger, det statistiske Departement har givet vedrørende Guld-toldens Virkninger. Han erklærede, at det var ganske misvisende, at der vilde falde en Toldforhøjelse af 24 Kr. paa Normalbudgettet. Jeg skal lade dette stærke Udtryk ligge, men blot sige, at een Ting kan i alt Fald ikke være misvisende, nemlig selve det afgørende Forhold, at medens et Budget paa 2000 Kr. i 1914 betalte et Toldbeløb paa 35 Kr., betaler det tilsvarende — nu fordoblede — Budget, Normalbudgettet paa de 4100 Kr., ca. 1 Kr. mere i Toldbeløb, nemlig 36 Kr. Det er disse simple Tal, jeg gaar ud fra, og som vi gaar ud fra, og som bedst af alt viser Reduktionen i vore Toldsatser og i hele vor Toldindtægt, denne Reduktion, som bliver saa grel, og som faar en saa skarp Belysning gennem den samtidige meget stærke Forøgelse af Belastningen og saa af dette det brede Forbrugs Normalbudget gennem Væksten af den direkte Beskatning paa den paagældende Husholdning fra 75 Kr. til de 225 Kr., som jeg før nævnte. Hvis det var saaledes, at man ganske kunde have skaaet det brede Forbrugs Budget for Skattebelastning, havde det jo set meget anderledes ud. Nu forekommer de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gjorde gældende, mig at være rent ud sagt noget hule.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, at bortset fra det misvisende ved disse 24 Kr., selv om dette Beløb i og for sig skulde være rigtigt — hvad han altsaa ikke mente det var —, gav de i det hele taget slet ikke det rigtige Udtryk, thi der vilde fremkomme en Masse indirekte Virkninger som Følge af Forhøjelsen paa Raastoffer, Hjælpemidler, Maskiner o. s. v. Nu vil jeg sige, at det burde ikke være det ærede Medlem ubekendt — og jeg ved

ogsaa, at det ikke er det —, at næsten samtlige Raastoffer og Hjælpemidler for den danske Produktion er toldfri, og hvorledes toldfri Positioner kan blive forøget ved at føres op med 0,0 Guldprocent, forstaaer jeg ikke, og jeg tror heller ikke, det brede Folk i Længden vil forstaa det, men det kan godt være, at man vil give det Udseende af, at der vil komme saadanne Belastninger, og saa kan jeg godt forstaa, at man ude i Befolkningen har et noget andet Syn paa den Sag end det, der egentlig er retfærdigt og berettiget. Men da netop 1908-Loven var et Fremskridt ved at undtage Produktionens Raastoffer og Hjælpemidler fra Toldbelastning, staaer vi ogsaa i saa Henseende med et udmærket Grundlag for en automatisk Opførelse af Toldsatserne.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, at jeg benyttede det statistiske Departements Oplysninger paa en plump Maade. Jeg vil blot gøre den beskedne Bemærkning til det ærede Medlem, at Valgkampagnen er jo forbi, og vi skulde gerne være inde i Arbejdets reelle Forhandlinger, og jeg skal derfor ikke komme ind paa tilsvarende Betegnelser, men jeg vil dog blot overfor denne maaske lidet vel overvejede Beskyldning tillade mig med den højtærede Formands Tilladelse at citere det Spørgsmaal, som fra Guld-toldudvalget blev rettet til Statistisk Departement, og som var særdeles tydeligt, i alt Fald efter hvad jeg mener. Det lød saaledes: „Hvor stor Merudgift vil Guld-toldens Indførelse betyde for det almindelige Normalbudget paa 4000 Kr., som ligger til Grund for det almindelige Pristals Beregning?“ Herpaa lød Svaret efter de detaillerede Oplysninger, der blev givet, at man maatte forudsætte, at Toldens Erlæggelse i Guld under Hensyn til de anførte Betragtninger, som jeg altsaa tidligere har gjort Rede for, vilde stige med de meget omhandlede 24 Kr., nemlig fra 36 Kr. til 60 Kr. for Normalbudgettet. Hvis en saadan fuldkommen objektivt refererende Meddelelse af en officiel Statsinstitutions klare og tydelige Oplysninger kan karakteriseres som et Misbrug paa en plump Maade, ved jeg ikke, hvor man er henne. Hvis det er rigtigt, tror jeg, jeg gør mig skyldig i mange Plumpheder. Men jeg vil i alt Fald ikke tro det om mig selv, før jeg har faaet det noget stærkere bevist. Derimod hørte jeg med nogen Bekymring, at det ærede Medlem nu vilde sætte sig i Bevægelse for at faa Statistisk Departement til at retouchere sin Udtalelse eller afgive en anden For-